

Advertisements

0
(0)

17. grudnia rozpoczynają się tzw. O-Antyfony odmawiane przed Magnificat, które trwają aż do 23. grudnia. Wprowadzają na one w głąb Wcielenia Syna Bożego, gdyż zaczynają się o tytułu chrystologicznego. I tak:

- 17. grudnia Chrystus nazywany jest Mądrością – *O sapientia*,
- 18. grudnia Adonai – *O Adonai*,
- 19. grudnia Różdżką Jessego – *O Radix Jesse*,
- 20. grudnia Kluczem Dawidowym – *O Clavis David*,
- 21. grudnia Wschodem – *O Oriens*,
- 22. grudnia Królem narodów – *O Rex gentium*,

- 23. grudnia Emmanuelem – *O Emmanuel*,

Dzisiejszej antyfony w wykonaniu [mnichów z Kansas](#) posłuchać można tu:

Ant.

O Sapientia, quæ ex ore Altissimi prodisti, attingens a fine usque ad finem, fortiter suaviterque disponens omnia: veni ad docendum nos viam prudentiæ.

Ant.

O Mądrości, któraś wyszła z ust Najwyższego, dosięgając od końca do końca mocnie, a rozrządzając wszystko wdzięcznie: przyjdź ku nauczaniu nas dróg roztropności.

Chrystus jest Mądrością, która wyszła z ust Ojca. Kontekst biblijny tej antyfony to Mdr 7, 21-30 (Biblia Tysiąclecia):

21 Poznałem i co zakryte, i co jest jawne, pouczyła mnie bowiem Mądrość – sprawczyni wszystkiego!

22 Jest bowiem w niej duch rozumny, święty, jedyny, wieloraki, subtelny, rączy, przenikliwy, nieskalany, jasny, niecierpiętlivy, miłujący dobro, bystry,

23 niepowstrzymany, dobroczynny, ludzki, trwały, niezawodny, beztroski, wszechmogący i wszystkowidzący, przenikający wszelkie duchy rozumne, czyste i najsubtelniejsze.

24 Mądrość bowiem jest ruchliwsza od wszelkiego ruchu i przez wszystko przechodzi, i przenika dzięki swej czystości.

25 Jest bowiem tchnieniem mocy Bożej i przeczystym wpływem chwały Wszechmocnego, dlatego nic skażonego do niej nie przylgnie.

26 Jest odbłaskiem wieczystej światłości, zwierciadłem bez skazy działania Boga, obrazem Jego dobroci.

27 Jedna jest, a wszystko może, pozostając sobą, wszystko odnawia, a przez pokolenia zstępując w dusze święte, wzbudza przyjaciół Bożych i proroków.

28 Bóg bowiem miłuje tylko tego, kto przebywa z Mądrością.

29 Bo ona piękniejsza niż słońce i wszelki gwiazdozbiór. Porównana ze światłością – uzyska pierwszeństwo,

30 po tamtej bowiem nastaje noc, a Mądrości zło nie przemoże.

oraz

Prz 8, 12-26

12 Jam Mądrość – Roztropność mi bliska, posiadam wiedzę głęboką.

13 Bojaźnią Pańską – zła nienawidzić. Nie znoszę dumy, złych dróg, wyniosłości ust przewrotnych.

14 Moja jest rada i stałość, moja – rozwaga, potęga.

15 Dzięki mnie królowie panują, słusznie wyrokują urzędnicy.

16 Dzięki mnie rządzą władcy i wielmoże – rządcy prawowierni.

17 Tych kocham, którzy mnie kochają, znajdzie mnie ten, kto mnie szuka.

18 Bogactwo jest ze mną i sława, wspaniałe dobra i prawość;

19 mój owoc cenniejszy niż złoto, a plony niż srebro najczystsze.

20 Drogą prawości ja kroczę, ścieżkami sprawiedliwości,

21 by przyjaciół obsypać bogactwem i napęłnić ich skarbce.

22 Pan mnie stworzył, swe arcydzieło, jako początek swej mocy, od dawna,
23 od wieków jestem stworzona, od początku, nim ziemia powstała.
24 Przed oceanem istnieć zaczęłam, przed źródłami pełnymi wody;
25 zanim góry zostały założone, przed pagórkami zaczęłam istnieć;
26 nim ziemię i pola uczynił – początek pyłu na ziemi.

Bóg stworzył świat poprzez swoje Słowo, zwane też Mądrością, to jest poprzez Logosa, drugą Osobę Trójcy Świętej przez Wcieleniem. Powyższe fragmenty czytane są także podczas świąt maryjnych, co nie znaczy jednak, że Maryja stworzyła świat, ale to, że w niej spełnia się tajemnica Wcielenia, która przedtem była tajemnicą Stworzenia. Stwórca – Logos – zamieszkał w łonie swojego stworzenia, to jest Maryji, która już od początku była przewidziana to tego zadania przez swoje Niepokalane poczęcie. Chyba mało kto zna teologiczną prawdę o tym, że Chrystus jako Logos jest stwórcą świata, gdyż stworzenie łącznie jest z Bogiem Ojcem. Co prawda wszystkie czyny Trójcy na zewnątrz (ad extra) są czynem całej Trójcy bez rozdzielania Osób, ale stworzenie miało miejsce przez Syna będącego niejako narzędziem Ojca, bez pomniejszenia jego Boskiej Godności. Adwent symbolizuje przecież okres od stworzenia świata do przyjścia Chrystusa, co trwało obrazowe cztery tysiące lat, zatem jedna niedziela na jedno tysiąc lat. Antyfony O Sapientia ukazują więc Mądrość, która przychodzi, by zamieszkać z nami, co ma miejsce przez każdą Mszę, która jest niejako nowym Wcieleniem i przedłużeniem Wcielenia.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: Post ID: Post Nonce: ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆

Processing your rating...

Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}

{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}

There was an error rating this post!

Średnia ocena 0 / 5. Policzone głosy: 0

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

- [O-Antyfony, 17. grudnia: O Sapientia](#)

Date

17 December 2021

In relation to

[Liturgia i liturgika](#)

- [O-Antyfony, 17. grudnia: O Sapientia](#)

Date

17 December 2022

In relation to

[Liturgia i liturgika](#)

- [O-Antyfony, 17. grudnia: O Sapientia](#)

Date

17 December 2023

In relation to

[Adwent](#)